

[Arbejdsministeren]

aldemokratiske forslag kom til afstemning her i salen som ændringsforslag. Ved tredjebehandlingen, når man vedtager loven, vedtager man også de ændringer, der ligger i lovforslaget som fremsat. Det var derfor, jeg var så forundret over den meget negative holdning, der kom til udtryk fra de forhenværende regeringspartiers side, for man havde faktisk om end stiltiende accepteret, at målgruppen skulle udvides, og at finansieringsmodellen skulle være en tredjedelsfinansieringsmodel. Baggrunden var en stiltiende accept, men man kunne godt – sådan er det parlamentariske system jo – have forlangt forslaget til afstemning og set, om man kunne skaffe flertal for at få det stemt ned. Det gjorde man ikke, og dermed var det en stiltiende accept, uanset om man piber eller synger i dag.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg må erkende, at nu er det mere et spørgsmål om, hvem der får det sidste ord, for resultatet ville blive det samme.

Når vi på det tidspunkt gjorde, som vi gjorde, så var det, fordi vi gerne sammen med de øvrige partier i Folketinget ville have gennemført det, der var hele motivet med at fremsætte forslaget, nemlig at vi kunne få de mange små udbetalinger i forbindelse med dødsfald, disse ægtefællebeløb, udbetalt samlet. Det var det, der var ideen bag forslaget.

Der tegnede sig et klart flertal, og så sagde vi til os selv: Uanset hvordan det går, er der et flertal for det. Hvis vi nu begynder at modarbejde det på alle mulige måder, så vil vort eget forslag blive forsinket, måske slet ikke nå at blive vedtaget inden sommerferien. Vi er kommet i en fuldstændig tilsvarende situation nu, det var bare på et andet grundlag. Vi var i mindretal, men vi ønskede sammen med Folketingets øvrige partier at få gennemført det her med ægtefælleudbetalinger i forbindelse med dødsfald, så vi taler stort set om det samme.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Egentlig kunne jeg godt unde hr. Helge Sander at få det sidste ord, men det gør jeg nu ikke, ja, det vil tiden jo i øvrigt vise.

Der er jo altid veje for et folketingsmedlem til at få demonstreret – også i Folketinget – om man er for eller imod. Der er altid veje, der er

altid mulighed for at stille ændringsforslag, der er altid mulighed for at få noget bragt til afstemning. Prøv bare at spørge hr. Poul Nødgaard og Fremskridtspartiet, hvordan man demonstrerer, at man er for eller imod. Det er der i hvert fald ikke nogen der er i tvivl om, når det drejer sig om diverse aktstykker i Finansudvalget og andre steder. Jeg synes ærlig talt – må jeg sige til hr. Helge Sander – at vi lader den ligge, ikke? Så har vi begge to fået det sidste ord, skal vi ikke sige det på den facon?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 195:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (ATP-bidrag af dagpenge m.v.).

Af socialministeren (Karen Jespersen).

(Fremsat 24/2 93).

Hans Jørgen Jensen (S):

I lov nr. 852 af 20. december 1989 om dagpenge ved sygdom eller fødsel med senere ændringer åbnes der mulighed for, at der for lønmodtagere kan indbetales ATP-bidrag på grund af sygdom, graviditet, barsel eller adoption naturligvis under forudsætning af, at lønmodtageren er berettiget til dagpenge efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Det foreslås ligeledes, at retten til dagpenge ved sygdom eller fødsel udvides til at omfatte personer, der modtager godtgørelse i henhold til lov om arbejdstilbud.

I sin fremsættelsestale skriver socialministeren, at forslaget indebærer en reel – med streg under reel – ligestilling mellem de ansatte, der